

DECIZIA nr. 110 /2010
privind solutionarea contestatiei formulate de
SC T din Pitesti

inregistrata la Directia generala de solutionare a contestatiilor - Agentia
Nationala de Administrare Fiscala sub nr./.2009
si reinregistrata la DGFP Arges sub nr./.2010

Directia generala a finantelor publice Arges a fost sesizata de
Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor prin adresa nr. .../2010 cu
privire la contestatia formulata de SC T inregistrata la DGFP Arges sub nr./.
2010 impotriva Deciziei de impunere nr. .../.2008 .

Obiectul contestatiei l-au constituit masurile stabilite prin decizia de
impunere sus mentionata incheiata in baza raportului de inspectie fiscala
nr./.2008 emise de Administratia Finantelor Publice Pitesti – Serviciul de
Inspectie Fiscala prin care s-a dispus virarea la bugetul de stat a sumei de X
lei reprezentind :

- A lei - taxa pe valoarea adaugata;
- B lei – majorari de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- C lei – impozit pe profit ;
- D lei - majorari de intirziere aferente impozitului pe profit.

Prin Decizia nr.../.2009 emisa in solutionarea contestatiei formulate de SC
T impotriva Deciziei de impunere nr.../.2008 intocmita de Administratia
Finantelor Publice Pitesti, Directia generala de solutionare a contestatiilor din
cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a dispus suspendarea
solutionarii cauzei pina la pronuntarea unei solutii pe latura penala , procedura
administrativa urmind a fi reluata la incetarea motivului care a determinat

suspendarea pentru suma de Xlei .

Prin Sentinta nr. .../.2009, Curtea de Apel Pitesti admite contestatia formulata de SC T, impotriva Deciziei nr. .../.2009 emisa de Agentia Nationala de Administrare Fiscala , desfiinteaza decizia sus mentionata si obliga parata sa solutioneze contestatia pe fond.

Prin Decizia nr..../.2010, Inalta Curte de Casatie si Justitie a Romaniei in dosarul nr./2009 a respins ca nefondat recursul declarat impotriva Sentinta Civile nr. .../.2009 .

Directia generala a finantelor publice Arges constatind ca sint indeplinite dispozitiile art.214 , alin.3 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata , coroborate cu punctul 26, art.1, art.2 din OUG 39/2010 pentru modificarea si completarea OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala este competenta sa solutioneze pe fond contestatia formulata de SC T din Pitesti.

I. Prin contestatia formulata, societatea nu este de acord cu obligatiile fiscale stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr..../.2008 invocand urmatoarele :

Organele de inspectie fiscala in mod nelegal au stabilit in sarcina societatii debite suplimentare prin aplicarea metodei estimative deoarece se incalca prevederile art.67 din OG 92/2003, intrucat aceasta estimare nu a fost efectuata ca urmare a unui control real la sediul societatii.

Cu privire la taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar contestatoarea face urmatoarele precizari:

In mod nelegal organele de inspectie fiscala au stabilit ca nedeductibile fiscal sumele rezultate in urma raporturilor comerciale desfasurate cu SC M , SC Ssi SC R , iar in ceea ce priveste documentele justificative detinute de catre SC T ii confera acesteia dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor emise in baza raporturilor comerciale desfasurate.

Referitor la facturile fiscale emise de catre partenerii sus amintiti, SC T face precizarea ca acestea au fost inregistrate in evidenta contabila si au fost achitate la termenele stabilite prin ordine de plata bancare.

In ceea ce priveste raporturile comerciale cu SC D , contestatoarea considera ca in mod nelegal organele de inspectie fiscala „ au retinut ca tranzactiile efectuate nu au avut caracter economic facind trimiterela art.11 alin.1 din Codul fiscal”, incalcind astfel prevederile legale precizate” in actul de aplicabilitate „ iar faptul ca societatea partenera sus amintita „ nu si-a depus declaratiile de impozite si taxe la organul fiscal teritorial in perioada .../.2005- .../.2007 „ nu atrage anulara caracterului economic al tranzactiilor desfasurate .

Totodata, contestatoarea arata ca SC T a inchiriat mijloace de transport necesare desfasurarii activitatii comerciale proprii cu produse petroliere, avind obligatia de a „ detine facturi fiscale aferente transportului „ obligatia detinerii de „ foi de parcurs apartinand transportatorului”.

Astfel, avind in vedere ca societatea contestatoare detine documente justificative si a efectuat in mod corect inregistrarea acestora in contabilitate, in mod nelegal organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta acestor operatiuni sus amintite in suma de A lei.

Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar in suma de C lei, contestatoarea arata ca avind in vedere ca „ societatea detine documente justificative pentru toate operatiunile comerciale efectuate, documente care au fost inscrise in contabilitate si acore atesta toate cheltuielile efectuate”, in „ mod gresit s-a stabilit o alta baza de impunere pentru impozitul pe profit , stabilindu-se debite suplimentare”.

Astfel, organele de inspectie fiscala in mod gresit au considerat nedeductibile cheltuielile efectuate , iar suma stabilita suplimentar de C lei este ilegal stabilita.

Prin urmare, avind in vedere cele mai sus precizate, contestatoarea solicita admiterea contestatiei cu anulara implicita a Deciziei de impunere nr. .../. 2008 si a raportului de inspectie fiscala nr./.2008 pentru suma de Xlei reprezentind taxa pe valoarea adaugata, impozit pe profit si majorari de intirziere aferente.

II. Prin decizia de impunere nr./2008 emisa in baza raportul de inspectie fiscala nr . ./2008 s-au stabilit obligatii suplimentare in sarcina SC T constind in taxa pe valoarea adaugata in suma de - A lei, accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de B lei, impozit pe profit in suma de C lei si accesorii aferente impozitului pe profit in suma de D lei.

2.1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de A lei:

Organele de inspectie fiscala , pentru perioada ./2005- ./2007 nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de S lei , taxa aferenta operatiunilor inscrise in facturile fiscale emise pe numele contestatoarei de catre furnizorii SC B din, si SC D , pe considerentul ca „ inregistrurile din factura fiscala seria nr. .../2006 emisa de SC B nu au fost utilizate pentru realizarea de operatiuni taxabile , iar tranzactia efectuata cu SC D nu a avut scop economic”.

Totodata organele de inspectie fiscala au considerat ca in perioada 01.10.2005- 30.09.2006 pentru avansurile incasate de la SC M , SC R , SC S, O,avansuri mai mari decat valoarea facturilor existente , contestatoarea avea obligatia de a emite facturi fiscale si de a colecta taxa pe valoarea adaugata in suma de T lei.

De asemenea , organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea contestatoare” nu poate justifica cu documente prestarile de servicii de transport si inchiriere mijloacelor de transport “ , fapt pentru care nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrise in facturile fiscale de prestari servicii de transport si inchiriere in suma de U lei.

Totodata, pentru marfurile constatate lipsa in gestiune si pentru care SC T si-a exercitat drept de deducere, organelle de inspectie fiscala in temeiul art. 128, alin.4 ,lit.d, art.134 si art.140 din Legea 571/2003, au determinat prin estimare o taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de V lei.

Astfel, in baza acestor constatari, prin decizia de imounere nr.../2008, organelle de inspectie fiscala au stabilit o taxa pe valoarea adaugata datorata suplimentar in suma de Alei.

Pentru neachitarea in termen a taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de A lei pentru perioada ../2005-../2007 organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere in suma de B lei .

2.2. Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar in suma de C lei

In perioada ../2006- ../2006 contribuabilul a inregistrat in evidenta contabila cheltuieli cu prestari servicii de inchiriere in suma de E lei, fara a prezenta organelor de inspectie fiscala contractul de inchiriere, declaratie de punct de lucru din care sa rezulte locatia care a facut obiectul inchirierii sau alte documente care sa justifice necesitatea achizitie mijloacelor de transport si a spatiului inchiriat.

Astfel aceste cheltuieli in suma de E lei au fost considerate ca nedeductibile din punct de vedere fiscal.

De asemenea, cheltuielile de servicii transport inregistrate de societate in perioada ../2006-../2006 , respectiv ../2007-../2007 si pentru care contestatoarea nu detine contracte de prestari servicii, foi de parcurs, sau alte documente justificative prevazute de prevederile legale in vigoare, organele de inspectie au considerate ca aceste cheltuieli sint nedeductibile din punct de vedere fiscal.

In perioada ../2007-../2007, organele de inspectie fiscala au constatat ca SC T a inregistrat in evidenta contabila „ cheltuieli cu prestari de servicii de inchiriere in suma de F lei, fara sa prezinte un contract de inchiriere,o declaratie de punct de lucru din care sa rezulte locatia care a facut obiectul inchirierii sau alte documente care sa justifice necesitatea efectuarii serviciilor”, fapt pentru care cheltuielile respective au fost considerate ca nedeductibile fiscal la calculul impozitului pe profit.

Astfel, in baza tuturor acestor constatari sus mentionate, organele de

inspectie fiscala au majorat profitul impozabil cu cheltuielile considerate nedeductibile si au calculat un impozit pe profit datorat suplimentar in sarcina petentei in suma de C lei.

Totodata pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar in suma de C lei s-au calculat majorari de intarziere in suma de D lei.

III.Luand in considerare constatarile organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare se retin urmatoarele:

4.1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de Ylei, cauza supusa cauza supusa solutionarii Directia Generala a Finantelor Publice Arges prin Biroul Solutionare Contestatii este sa se pronunte daca societatea beneficiaza de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrise in facturi de prestari servicii in conditiile in care societatea nu demonstreaza cu documente justificative prestarea efectiva a serviciilor pentru realizarea de operatiuni taxabile.

In fapt , in perioada verificata petenta a dedus taxa pe valoarea adaugata in baza unor facturi fiscale emise de SC B si SC D .

Organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata cuprinsa in aceste facturi pe considerentul ca SC T nu a inregistrat venituri din activitatea de baza in perioada respectiva , iar serviciile si bunurile cuprinse in aceste facturi nu au fost efectuate.

In drept cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art.145, alin.3 si alin.8, lit.a din Legea 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza:

“(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4);

Totodata sint incidente si prevederile art.11, alin.1 din acelasi act normativ, conform caruia:

“(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”

Astfel, avind in vedere prevederile legale sus mentionate se retine ca pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata societatea trebuia sa indeplineasca doua conditii cumulative si anume achizitiile de servicii sa fie destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile si serviciile sa fi fost efectiv prestate.

Din analiza raportului de inspectie fiscala, se retine ca organele de inspectie fiscala au stabilit ca petenta si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru cheltuieli cu servicii de inchiriere si transport care nu sint destinate efectuarii de operatiuni taxabile.

In speta sint incidente si prevederile pct.50, alin.3, lit.a si lit.b din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal care precizeaza:

“ (3) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) și (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat, prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziționate.”

Fata de cele de mai sus , se retine ca dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata ia nastere numai daca contribuabilul detine o factura sau un document legal justificativ, iar bunurile respective sint utilizate pentru operatiuni care dau drept de deducere.

Din analiza dosarului cauzei,se retine ca societatea si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata in baza facturilor fiscale de prestari de servicii si anume servicii de transport si inchiriere emise de SC B si SC D .

De asemenea se retine ca societatea nu a prezentat organelor de inspectie fiscala , cu exceptia facturilor nici un document justificativ din care sa reiasa in ce au constat prestarile de servicii , respectiv : contractul incheiat intre cele doua parti , care sa cuprinda elementele specifice (de exemplu prestatiile practicate si nici tarifele percepute, etc), declaratie de punct de lucru din care sa rezulte locatia care a facut obiectul inchirierii sau orice alt in scris care sa dovedeasca necesitatea prestatiiilor respective si faptul ca acestea ar fi utilizate in folosul operatiunilor sale taxabile .

In speta sint aplicabile si prevederile art.156 ,alin.1, lit.c din din Legea 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza:

“ (1) Persoanele impozabile, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, au următoarele obligații din punct de vedere al evidenței operațiunilor impozabile:

.....

c) să furnizeze organelor fiscale toate justificările necesare în vederea stabilirii operațiunilor realizate atât la sediul principal, cât și la subunități; “, coroborate cu prevederile art.55, alin.1 din OG 92/2003 Republicată privind Codul de procedură fiscală conform caruia :

“ (1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale, contribuabilul are obligația să pună la dispoziția organului fiscal registre, evidențe, documente de

afaceri și orice alte înscrisuri. Organul fiscal are dreptul de a solicita și altor persoane înscrisuri, dacă starea de fapt fiscală nu a fost clarificată pe baza înscrisurilor puse la dispoziție de către contribuabili.”

Avind in vedere ca prestatiile de transport si inchiriere nu au fost justificate cu documente ,in mod corect organele de inspectie fiscala nu au acceptat la deducere taxa pe valoarea adaugata in suma de 448.864 lei , motiv pentru care contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

4.2. Referitor la suma de Z lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata colectata, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este legal stabilita in conditiile in care provine din marfuri constatate lipsa in gestiune.

In fapt organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea la ../.2007, conform balantei de verificare are inregistrat un stoc de marfuri in suma de G lei.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca marfurile respective nu se regasesc faptic in gestiunea societatii, fapt pentru care au stabilit o taxa pe valoarea adaugata datorata aferenta acestor lipsuri in gestiune in suma de Z lei.

In drept cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art.126, alin.1, lit.a si art.128, alin.4 si alin.8 , din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza :

“ART. 126 Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

.....
Art.128

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) - c).

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;

d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri ca mostre în cadrul campaniilor promoționale, pentru încercarea produselor sau pentru demonstrații la punctele de vânzare, alte bunuri acordate în scopul stimulării vânzărilor;

f) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, precum și alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme; ”

Avind în vedere cele de mai sus se reține ca bunurile care nu se regăsesc faptic la inventarierea efectuată precum și în situațiile prezentate la alin.8 lit. a) - lit.c) din art.128 ,reprezintă lipsa în gestiune, pentru care se datorează taxa pe valoarea adăugată .

Prin urmare societatea nerespectând prevederile legale sus menționate conform cărora bunurile constatate lipsa în gestiune sunt operațiuni impozabile fiind asimilate livrarilor de bunuri efectuate cu plată, cu excepțiile prevăzute de lege în care societatea nu se încadrează, se reține ca organele de inspecție fiscală în mod corect au colectat o taxă pe valoarea adăugată în suma de 2 lei , fapt pentru care contestația urmează a se respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

4.3. Referitor la suma de 2 lei lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată colectată, cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice Argeș prin Biroul soluționare contestații este să se pronunțe , dacă societatea datorează această sumă în condițiile în care petenta pentru avansurile încasate nu deține documente justificative, respectiv factura fiscală.

In fapt in perioada ../.2005- ../.2006 petenta a incasat avansuri de la SC M, SC R , SC S, O, avansuri mai mari decat valoarea facturilor fiscale existente.

Organele de inspectie fiscala, in urma verificarii au constatat ca petenta pentru avansurile incasate nu a colectat taxa pe valoarea adaugata, fapt pentru care au procedat la stabilirea unei taxe pe valoarea adaugata colectata in suma de W lei

In drept cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art.134, alin.3 si alin.5, lit.b din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare conform caruia:

“ ART. 134 (3) Faptul generator al taxei intervine și taxa devine exigibilă, la data livrării de bunuri sau la data prestării de servicii, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu.

(5) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată este anticipată faptului generator și intervine:

a) la data la care este emisă o factură fiscală, înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii;

b) la data încasării avansului, în cazul în care se încasează avansuri înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii. Se exceptează de la această prevedere avansurile încasate pentru plata importurilor și a drepturilor vamale stabilite, potrivit legii, și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau care nu sunt în sfera de aplicare a taxei. Prin avansuri se înțelege încasarea parțială sau integrală a contravalorii bunurilor sau serviciilor, înaintea livrării, respectiv a prestării. “

Totodata sint incidente si prevederile art.155 , alin.1 si alin.7 si alin.8 din Legea 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare conform caruia :

“(1) Orice persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, are obligația să emită factură fiscală pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate, către fiecare beneficiar.

(7) Dacă plata pentru operațiuni taxabile este încasată înainte ca bunurile să fie livrate sau înaintea finalizării prestării serviciilor, factura fiscală trebuie să fie emisă în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la fiecare dată când este încasat un avans, fără a depăși finele lunii în care a avut loc încasarea.”

Astfel, având în vedere prevederile legale sus menționate se reține ca exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată ia naștere la momentul emiterii facturii fiscale , respectiv data încasării avansului pentru plățile efectuate în avans, iar documentul justificativ detinut , în speta factura fiscală trebuie să fie emisă în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la fiecare dată când este încasat un avans, fără a depăși finele lunii în care a avut loc încasarea .

Prin urmare, pentru avansurile încasate de petenta de la SC M, SC R , SC S, O, aceasta avea obligația să colecteze TVA , fapt pentru care constatările organelor de control conform cărora petenta datorează TVA aferentă acestor plăți în suma de W lei sunt corecte, contestația urmează să se respingă ca neîntemeiată și pentru acest capăt de cerere.

4.4 Referitor la suma de Clei reprezentând impozit pe profit, cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice Argeș prin Biroul soluționare contestații este să se pronunțe dacă societatea datorează această sumă în condițiile în care cheltuielile cu prestațiile de servicii efectuate nu au la bază documente justificative.

În fapt, societatea a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli cu prestări de servicii de închiriere și cheltuieli cu servicii transport în baza unor facturi fiscale emise de SC B și SC D .

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat pe costuri cheltuielile cu prestațiile de servicii de transport și servicii de închiriere , fără a deține documente justificative respectiv contracte între părțile participante, declarație punct de lucru, foi de parcurs, tarife prestate , etc, prin care să probeze necesitatea și realitatea serviciilor facturate.

Având în vedere aceste constatări, organele de inspecție fiscală au considerat cheltuielile cu aceste servicii de transport și închiriere ca nedeductibile din punct de vedere fiscal, stabilind un impozit pe profit suplimentar în suma de C lei.

În drept cauza își găsește soluționarea în prevederile art.19 , alin.1 și art. 21, alin.1 și alin.4, lit. f din Legea 571 / 2003 privind Codul fiscal, republicat, cu modificările și completările ulterioare conform cărora :

“ ART. 19 Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

ART. 21 Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(4) f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor; “ , **coroborate** cu prevederile pct.44 din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal care precizează:

“ Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare. “

Totodată sunt incidente și prevederile art.6 din Legea 82/1991 Republicată privind Legea contabilității conform caruia :

“ ART. 6 (1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

Având în vedere prevederile legale sus menționate, se reține că cheltuielile înregistrate în contabilitate în baza unor documente care nu îndeplinesc condițiile de document justificativ potrivit Legii contabilității nr.82/1991 sunt cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit.

De asemenea se reține că documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea atât a persoanelor care le-au întocmit , vizat și aprobat cât și răspunderea celor care le-au înregistrat în contabilitate.

Din analiza raportului de inspectie fiscala se retine ca societatea a inregistrat in evidenta contabila facturile fiscale de prestari servicii, dar intrucat aceste facturi , nu au fost emise in baza unor contracte incheiate intre partile participante, a unor declaratii de punct de lucru, nu sint sustinute cu situatii de foi de parcurs, situatii tarifare, etc din care sa rezulte clar necesitatea si realitatea serviciilor prestate, reiese ca acestea nu pot constitui documente justificative legale.

Avind in vedere ca la dosarul cauzei nu exista documente care sa sustina o alta concluzie fata de constatările organelor de inspectie fiscala, iar potrivit actelor normative sus mentionate , simpla inregistrare pe cheltuieli a facturilor fiscale nu este suficienta pentru considerarea acestora ca deductibile din punct de vedere fiscal la calculul profitului impozabil, rezulta ca in mod legal organele de control au procedat la majorarea profitului impozabil cu contravaloarea acestor servicii si au calculat un impozit pe profit suplimentar in suma de C lei .

Prin urmare contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

4. 5. Referitor la suma de Q lei reprezentind majorari de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de B lei si – majorari de intirziere aferente impozitului pe profit in suma de D lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata in conditiile in care debitele stabilite suplimentar nu au fost achitate la termenele scadente.

In fapt pentru neplata in termen a taxei pe valoarea adaugata in suma de A lei si a impozitului pe profit stabilit suplimentar in suma de Clei, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina petentei majorari de intirziere in suma de B lei la taxa pe valoarea adaugata si D lei la impozitul pe profit.

In drept cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art.115, alin.1 si 4 si art. 116 , alin.1 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora :

“ART. 115 Dispozitii generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu excepția situației prevăzute la art. 138 alin. (6).

ART. 116 Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Incepind cu data de 23.01.2006 sint aplicabile prevederile art.116, alin.5 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare , conform caruia :

“ Nivelul majorarilor de intirziere este de 0,1% pentru fiecare zi de intirziere si poate fi modificat prin legile anuale bugetare “.

Avind in vedere prevederile legale sus mentionate precum si faptul ca organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina petentului taxa pe valoarea adaugata si impozit pe profit , datorate si neachitate la termenul scadent, acesta datoreaza si sumele accesorii in raport cu debitul conform principiului de drept “ accesorium sequitur principale“ .

In concluzie se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea majorarilor de intirziere in suma totala de Q lei, contestatia urmind a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul pct.50, alin.3, lit.a si lit.b din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal,art.11, alin.1, art.19 , alin.1 si art.21,alin.1 si alin.4, lit. f, art.134, alin.3 si alin.5, lit.b, art.126, alin.1, lit.a si art.128, alin.4 si alin.8 , art.145, alin.3 si alin.8, lit.a ,art.155 , alin.1 si alin.7 si alin.8 , art.156, alin.1, lit.c din Legea 571 / 2003 privind Codul fiscal, republicat, cu modificarile si completarile ulterioare, art.6 din Legea 82/1991 Republicată privind Legea contabilității ,art.115, alin.1 si 4 si art.116 , alin.1 , alin.4 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu cele ale art. 205, art.206, art, 207, art. 209 , art. 211, art. 213, art.214, art.215, si art.216 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare , se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de S.C. T din Pitesti, judetul Arges impotriva Deciziei de impunere nr. .../.2008 pentru suma de X lei reprezentind :

- A lei - taxa pe valoarea adaugata;

- B lei – majorari de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata;

- C lei – impozit pe profit ;

-D lei - majorari de intirziere aferente impozitului pe profit.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor legale.

Director executiv,